

جلسات شرح و تفسیر

حجت الاسلام و المسلمین استاد
محمد جواد حاج علی اکبری

موضوع:

دعای چهل و دوم (ختم قرآن)
جلسه ۸

۱۳۹۶/۰۱/۱۴

■ چهار راه بهره‌برداری از قرآن

■ علت دل‌مردگی

■ ویژگی‌های قرآن کریم

■ بهار، زیباترین آیه الهی

■ بهار حقیقی زمین و زمان

■ روزی بزرگ و مظلوم

■ مقدمه‌سازی ظهور با تأسیس حکومت اسلامی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ردمعه

بهجت جسمانی و روحانی است. من در جلسه‌ی امروز که افتتاحیه‌ی جلسات ما در سال ۹۶ است، به چند نکته اشاره می‌کنم.

مطلب اول در مورد دعای ۴۲ صحیفه‌ی سجاده است که دعای قرآن کریم است. بحمدالله خدای متعال توفیق داد تا چند جلسه در مورد این دعای نورانی مطالبی را عرض کنیم.

آنچه در جلسات گذشته تقدیم شد، معطوف به بخش‌های مقدماتی این دعای نورانی است که نوعی قرآن‌شناسی است و به شناخت بهتر قرآن کریم کمک می‌کند. با بیان چند جمله در جلسه‌ی امروز، بخش مقدماتی تقریباً تکمیل می‌شود.

به فضل الهی، ادامه‌ی این بحث که عمدتاً در فضای نورانی ماه‌های رجب و شعبان است، نقشه‌ی روشن تعامل فعال و مطلوب و سازنده

«وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ خَتْمِ الْقُرْآنِ؛ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْتَنِي عَلَى خَتْمِ كِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ نُورًا، وَ جَعَلْتَهُ مَهْمِنًا عَلَى كُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلْتَهُ، وَ فَضَّلْتَهُ عَلَيَّ كُلِّ حَدِيثٍ قَصَصْتَهُ وَ فُرْقَانًا فَرَّقْتَ بِهِ بَيْنَ حَلَالِكَ وَ حَرَامِكَ، وَ قُرْآنًا أَعْرَبْتَ بِهِ عَنِ شَرَائِعِ أَحْكَامِكَ وَ كِتَابًا فَصَّلْتَهُ لِعِبَادِكَ تَفْصِيلًا، وَ وَحِيًّا أَنْزَلْتَهُ عَلَيَّ نَبِيَّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ تَنْزِيلًا».

سال نو و ماه نو را به همه‌ی برادران و خواهران گرامی تبریک عرض می‌نمایم. امیدوارم خدای متعال همه‌ی ما را از برکات ماه رجب و تلاقی این دو بهار که الهام‌بخش است، بهره‌مند سازد. این تلاقی برای اهل نظر و اهل دقت، نوعی فرصت برای

«تعلّم، تفقه، استشفاء و تلاوت» را مطرح می‌کنند که راه‌هایی به سوی قرآن کریم است.

راه اول، راه تعلیم است که ذیل آن حضرت می‌فرمایند قرآن، احسن الحدیث است؛ یعنی اگر بنا باشد انسان در این عالم چیزی را بیاموزد، بهترین چیز قرآن است. قبلاً در مورد احسن الحدیث به عنوان وصف قرآن کریم، مطالبی را عرض کردیم. تازگی و طراوت و حسن قرآن در اوج است.

راه دوم، راه تفقه در قرآن کریم است که به معنای برقراری ارتباط از عمیق‌ترین بخش وجودمان با اعماق قرآن کریم است. اگر این اتفاق برای شما بیفتد، قرآن کریم برای شما بهار می‌آورد. همان‌طور که بهار طبیعت، زمین و درخت‌ها و محیط را زنده می‌کند و آن را مملو از نشاط و هیجان و رویش می‌کند، قرآن همین کار را با دل‌های شما خواهد کرد؛ منتها

با قرآن کریم خواهد بود.

چهار راه بهره‌برداری از قرآن

نکته‌ی خیلی شیرین عبارت از اینکه در کلمات اولیای خدا مخصوصاً امیر المومنین علیه السلام در نهج البلاغه، قرآن کریم و تعلیم قرآن کریم و تدبیر در آن، به عنوان ربیع القلوب معرفی شده است. حضرت فرمودند:

«تَعَلَّمُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ أَحْسَنُ الْحَدِيثِ وَ تَفَقَّهُوا فِيهِ فَإِنَّهُ رَبِيعُ الْقُلُوبِ وَ اسْتَشْفُوا بِنُورِهِ فَإِنَّهُ شِفَاءُ الصُّدُورِ وَ أَحْسَنُوا تِلَاوَتَهُ فَإِنَّهُ أَنْفَعُ الْقَصَصِ» [۱]

قرآن را بیاموزید، که بهترین گفتار است، و آن را نیک بفهمید که بهار دل‌ها است. از نور آن شفا و بهبودی خواهید که شفای سینه‌های بیمار است، و قرآن را نیکو تلاوت کنید که سودبخش‌ترین داستان‌ها است. این جملات دعوت به مراجعه به قرآن کریم است. حضرت علی (علیه السلام) چهار عنوان

هستند و سررشته‌ی دل شما را در دست دارند، حیات از فکرتان به قلبتان تسری پیدا می‌کند و قلب شما زنده می‌شود.

علت دل‌مردگی

دل‌مردگی ما نتیجه‌ی مرده و راکد بودن اندیشه‌ی ما است. وقتی در فکر خشک‌سالی رخ داد، در قلب هم خشک‌سالی رخ می‌دهد. سرچشمه، بر اساس مبانی ما، افکار ما است و چشمه‌هایی که باید در منطقه‌ی قلب ما بجوشد، زمانی خواهد جوشید که افکار ما آباد شود. اگر این بارش‌ها به صورت منظم و مداوم در منطقه‌ی فکر رخ دهد و فکر زنده شود، دل زنده خواهد شد و شما در قلب خود، بهار را احساس خواهید کرد. ما در منطقه‌ی فکرمان گرفتار خشک‌سالی هستیم و اگر فکر دچار خشک‌سالی شود، انسان در قلب خود احساس خشک‌سالی خواهد کرد و خرمی، بهجت، رویش و جنبش در آن دیده

راز آن تفقه است. تفقه یعنی تدبر و ژرف‌نگری که انسان در آن به ادب مواجهه‌ی با قرآن عمل می‌کند و دل خود را در برابر قرآن حاضر می‌نماید. به این ترتیب قرآن، بهار دل‌ها می‌شود.

دل خود را به حضرت قرآن بسپارید تا دل شما را احیا کند. بهار امسال خیلی عجیب بود و باران‌های ملایم بهاری زیاد داشتیم. این باران ملایم و مداوم همان چیزی است که از آن در قرآن کریم به «مَاءٌ مُّبَارَكًا» [۲] تعبیر شده است. شما الان این نوع باران و تأثیر آن در محیط اطراف را کاملاً احساس می‌کنید. یادتان باشد همان‌طور که در زمین این اتفاق رخ می‌دهد، در زمینه‌ی وجود شما، با باران دیگری، همین اتفاق رخ می‌دهد و آن باران، بارش آیه‌ها بر افکار شما است. اگر این بارش، بر منطقه‌ی فکر شما نازل شود و امتداد یابد و دوام داشته باشد، چون افکار، ائمه القلوب

آنچه فکر ما را زنده می‌کند، قرآن کریم است. چنانچه بارش آیه‌ها بر افکار ما رخ دهد و منطقه‌ی فکر ما در معرض این بارش مداوم و مناسب و منظم قرار گیرد، منطقه‌ی پایین‌دستی، یعنی قلب، بهاری تمام‌معنا را تجربه خواهد کرد، چشمه‌ها خواهید جوشید و زمینه‌ها دارای جنبش و رویش خواهد شد. به تعبیر قرآن کریم: «فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ»؛ [۳] و چون آب بر آن فرود آوریم، به جنبش درمی‌آید و نمو می‌کند و از هر نوع [رستنی‌های] نیکو می‌رویاند».

دل‌های افسرده‌ی ما حاصل اندیشه‌های افسرده‌ی ما است. هیچ راهی جز بارش آیه‌ها وجود ندارد و انسان باید به محضر قرآن کریم برود. شما فکر خود را هر جا غیر از محضر قرآن کریم ببری، باخته‌ای؛ چراکه آنجا خشک است.

نخواهد شد و حتی اتفاقی بدتر نیز رخ می‌دهد و آن مسئله‌ی ریزگردها است. یعنی وقتی قلب خشک شد، هوای قلب هم خراب می‌شود. در مناطقی که خشک‌سالی رخ می‌دهد، باد می‌آید و به جای آنکه رحمت و ابتهاج بیاورد، ریزگرد می‌آورد. بادهای مبشرات هستند و باید بشارت باران و رحمت بدهند. باد باید با خودش ابر آورد و ابرها را به ازدواج رساند و بناتِ نبات را به دامادها رساند تا ازدواج طبیعت رخ دهد؛ اما حال باد می‌آید و با خودش ریزگرد و آلودگی می‌آورد. این باد دیگر مبشر نیست و ریح سموم است که حاصل آن مسمومیت و اختلال قلبی و ریوی و گرفتاری‌ها و رکود زندگی و تعطیلی کسب و کار است. مشکل ما درباره‌ی شخصیت خودمان، خشک‌سالی در منطقه‌ی قلب است که به خشک‌سالی در منطقه‌ی فکر برمی‌گردد.

طبقه‌ی اول وجود ما فکر، طبقه‌ی دوم، قلب، طبقه‌ی سوم، حواس و طبقه‌ی چهارم، جوارح است؛ چنان‌که امام علی (علیه السلام) می‌فرمایند: «الْعُقُولُ أُمَّةُ الْأَفْكَارِ، وَالْأَفْكَارُ أُمَّةُ الْقُلُوبِ، وَالْقُلُوبُ أُمَّةُ الْحَوَاسِّ، وَالْحَوَاسُّ أُمَّةُ الْأَعْضَاءِ؛ [۴] عقل هر انسانی پیشوای فکر و اندیشه او است، و فکر پیشوای قلب و درون او خواهد بود، و قلب پیشوای حواس پنج‌گانه می‌باشد، و حواس پیشوای اعضا است».

ما در منطقه‌ی عمل، احساس خشک‌سالی می‌کنیم که به خشک‌سالی در حواس و آن نیز به خشک‌سالی در قلوب و آن هم به خشک‌سالی در افکار برمی‌گردد. پاییز و زمستان دل، نشانه‌ی زمستان افکار است. همه‌چیز به فکر برمی‌گردد؛ ولی ما آن را دست‌کم گرفته‌ایم.

خیلی اوقات، نسیمی یا ابری در منطقه‌ی فکر یا قلب ما رخ

غرض اینکه بحث جاری را که ارتباط ما و قرآن کریم است، باید این‌گونه دید. خاطرتان هست کلمه‌ی ختم را چگونه معنا کردیم؟! ختم همان بارش پیوسته و مداوم آیه‌ها است و تلاوت هم به همین موضوع اشاره دارد. حداقل باید روزی پنجاه آیه از قرآن کریم با حُسن تلاوت و نه با تلاوت‌های از روی تکلیف و بی‌اشتهایی، بیارد. انسان باید احسن القصص را به احسن التلاوه بخواند.

اگر این اتفاقات رخ دهد، به لطف خدای متعال، فکر شما مشروب به این آب حیات و این باران خواهد بود که قله‌های فکری شما را اشراب می‌کند و در نتیجه چشمه‌ها راه می‌افتد و حاصل آن اهتزاز و رویش در منطقه‌ی قلب خواهد بود و به پیوست آن، منطقه‌ی عمل شما آباد خواهد شد. این ترتیب این‌گونه است: «الافکار - القلوب - الحواس - الجوارح».

ویژگی‌های قرآن کریم

«وَجَعَلْتَهُ نُورًا نَهْتَدِي مِنْ ظُلْمِ الضَّلَالَةِ وَالْجَهَالَةِ بِاتِّبَاعِهِ»؛ قرآن را نوری قرار دادی تا در تاریکی‌های متراکم ظلمات و جهالت، دست ما را بگیرد، البته به شرط آنکه ما به دنبال آن راه بیفتیم.

یک جمله‌ی مشهور در زیارت اربعین امام حسین (علیه السلام) هست که: «بذل مهجته فیک لیستنقذ عبادک من الجهاله و حیره الضلاله»؛ حسین (علیه السلام) خون قلبش را هدیه کرد تا بشریت از تاریکی‌ها و ضلالت‌ها نجات پیدا کند. ضلالت عمده‌تاً مربوط به ناحیه‌ی شهوات، و جهالت عمده‌تاً مربوط به ناحیه‌ی شبهات است.

آنچه انسان را از این ضلالت و جهالت خارج می‌کند، نور قرآن کریم است. واژه‌ی «نهتدی» یعنی خارج می‌شویم و نجات پیدا می‌کنیم و وارد افق‌های

می‌دهد و یک یا دو کار خوب انجام می‌دهیم، اما این فایده‌ای ندارد. اگر بخواهید همه‌ی این مناطق، بهاری شود، باید فکرتان در معرض بارش آیه‌ها قرار گیرد.

«وَاسْتَشْفُوا بُنُورَهُ فَإِنَّهُ شِفَاءُ الصُّدُورِ»؛ قرآن شفا است. خیلی از بیماری‌هایی که نشت کرده و بر روح ما نشسته است، شفایش در پرتوی نور قرآن کریم است.

«وَ أَحْسِنُوا تِلَاوَتَهُ فَإِنَّهُ أَنْفَعُ الْقِصَصِ»؛ این احسن القصص است پس آن را خوب و با کیفیت تلاوت کنید.

در مورد احادیث ائمه (علیهم السلام) هم امام صادق (علیه السلام) فرموده‌اند: «فإن أحادیثنا یحیی القلوب»؛ [5] احادیث ما قلب‌ها را زنده می‌کند. چون ترجمان و تلو قرآن هستند و همان اثری که در آیات قرآن است، در احادیث ائمه نیز هست. صحیفه‌ی مبارکه نیز این‌گونه است

عادل قرار دادی که زبانه‌اش به انحراف نمی‌رود و صرفاً طبق حق نشان می‌دهد و وزن می‌کند.

چنانچه بخواهید خودتان را کاملاً عیار بزیند و بسنجید، معیار، قرآن کریم است. ائمه‌ی هدی (علیهم السلام) از ما خواسته‌اند که خود را بر قرآن کریم عرضه کنیم. اگر موفق شویم خودمان را به قرآن عرضه کنیم، قرآن به ما وزن و نمره خواهد داد و این نمره دادن، بر اساس عدل خواهد بود؛ چراکه قرآن معصوم است. اول خودتان و سپس جامعه‌ی خود را بر قرآن عرضه کنید تا قرآن به شما نمره دهد و بگوید چه سهم و نصیبی از حیات طیبه دارید. اگر می‌ترسید خود را عرضه کنید، مشکل شما است.

«وَنُورَ هُدًى لَا يَطْفَأُ عَنِ الشَّاهِدِينَ بُرْهَانُهُ»؛ قرآن، نور هدایتی است که برای مشاهده‌کنندگان اطفاء ندارد و خاموش‌شدنی نیست. برهان

نور و منطقه‌ی هدایت می‌شویم.

«وَشِفَاءٌ لِّمَنْ أَنْصَتَ بِفَهْمٍ التَّصْدِيقِ إِلَى اسْتِمَاعِهِ»؛ تو قرآن را شفا قرار دادی برای کسی که سکوت می‌کند و فهم خود را در کمال تواضع قرار می‌دهد. شفا اینجا است که رخ می‌دهد. تواضع در فهم با تصدیق، و تکبر در فهم با جحد و انکار حاصل می‌شود.

«انصت» سکوت عادی نیست؛ بلکه سکوتی است که مقدمه‌ی استماع است. یکی از نزدیک‌ترین راه‌ها برای بارش آیه‌ها، استماع و حُسن استماع است که مقدمه‌ی آن، سکوت و انصات است.

حاصل این سکوت و استماع، فهمی است که به مقام تصدیق رسیده است و دیگر در مقام جحد و انکار نیست.

«وَمِيزَانَ قِسْطٍ لَا يَحِيفُ عَنِ الْحَقِّ لِسَانُهُ»؛ قرآن را شاخصی

اگر کسی به این جبل‌المتین
 آویخت، اهل نجات خواهد شد؛
 چراکه استوار و محکم است.

بهار، زیباترین آیه الهی

این چند جمله را خواندیم تا
 جلسه‌ی افتتاحیه‌ی سال جدید
 ما به انوار صحیفه روشن شود.
 بهترین وقت بهره‌برداری از قرآن،
 ماه‌های رجب و شعبان و رمضان
 است که بحمدالله تلاقی دو بهار
 هم هست. از این فرصت می‌توان
 خیلی خوب استفاده کرد.

ما در بهار سال‌های گذشته
 به دوستان یادآوری کردیم و
 امسال هم یادآوری می‌کنیم
 که آیه‌ی بهار را تلاوت کنید
 و نگذارید تلاوت نشده باقی
 بماند. زیباترین، باشکوه‌ترین و
 بالهام‌ترین آیه در آفاق، آیه‌ی
 بهار است. اگر کسی اهل تلاوت
 باشد، باید این آیه را که حاوی
 آیه‌ها است، خوب تلاوت کند.

قرآن، روشن و مبین و آشکار
 است و همه‌جا را برایتان
 روشن می‌کند. قرآن، برهانی
 است که همه‌ی مراتب، مناطق
 و کرانه‌های شخصیت فردی و
 اجتماعی شما را روشن می‌سازد.

«وَعَلَّمَ نَجَاهَ لَا يَضِلُّ مَنْ أَمَّ
 قَصْدَ سُنَّتِهِ»؛ اگر کسی تصمیم
 به تبعیت از سنت قرآن کریم
 بگیرد و بخواهد از قواعد حیات
 طیبه تبعیت کند، قرآن برای او
 علم نجاتی خواهد بود که هیچ
 اعوجاجی در آن نیست و می‌تواند
 با آن تا بهشت الهی سفر کند.

«وَلَا تَنَالُ أَيْدِي الْهَلَكَاتِ مَنْ
 تَعَلَّقَ بِعُرْوَةِ عِزَّتِهِ»؛ چنانچه
 کسی به این رشته‌ی استوار و
 محکم که از سوی حضرت حق
 آویخته شده و آن طرفش به دست
 خدای متعال است، چنگ بزند،
 دست هیچ هلاک‌کننده‌ای به او
 نخواهد رسید. محیط زندگی ما
 مملو از هلاکات و مهلاکات است
 و نجات‌دهنده، قرآن کریم است.

کند و درک کند و برداشت کند. باید متفکرانه به تفرج طبیعت رفت و اگر این طور رفتید، قُلْ اَعْضَاۤیْ عَالَمٍ رَا خَوَاطِیْدُ شَنِیْدُ كِه: «وَ اِنْ مِّنْ شَیْءٍ اِلَّا یَسْبِیْحُ بِحَمْدِه: [۶] هیچ چیزی نیست مگر آنکه تسبیح و ستایش خدا را گوید». نسبت هر یک از اینها با رب تبارک و تعالی را باید درک کرد و تسبیح، یعنی فاش شدن این نسبت ربانی.

در این مسیر و از نظر ظهور آیه‌ی بهار، هیچ چیز مانند خود باران نیست. تمام آیات بهاری قرآن کریم، متصل به باران است و آنهم باران مبارک؛ همین چیزی که الان در اطراف ما رخ می‌دهد. شما به طعام خودتان نگاه کنید که چگونه به باران وابسته است. همین طور به شیری که طفل می‌نوشد و اولین هدیه‌ی خدای تبارک و تعالی به این کودک است، نگاه کنید و ببینید که آن هم حاصل همین نزول است. شیر گوارای گاو

در این زمینه روش ما باید روش سیدالشهدا (علیه السلام) باشد؛ یعنی با ذکر به تفرج بهار برویم. اگر انسان غافلانه برود، چیزی دست او را نمی‌گیرد. چنانچه روز طبیعت و بلکه تمام بهار را به صورت غافلانه به طبیعت برود، مرور غافلانه خواهد داشت؛ چراکه قلب و فکر او اعراض دارد. مهم این است که قُلْ اَعْضَاۤیْ عَالَمٍ بَشْنُویْدُ...

این تفرج را نباید از دست دهیم. بهارها خواهد آمد و خواهد رفت و تو در گِل باشی... کسانی که از دنیا رفته‌اند، امکان تفرج و تلاوت آیه‌ی بهار را ندارند و فردا شما هم که رفتی، دیگر این فرصت را نخواهی داشت.

آیات فراوانی روی زمین وجود دارد که حقیقتاً از بین آنها، بهار آیه‌ای خاص است و در حُسن و لطافت و پویایی و حرکت، عجیب و فوق‌العاده است. منتها انسان باید مراجعه کند و حس

بهار حقیقی زمین و زمان

امیدواریم خدای متعال، صاحب بهار و ربیع الانام را برساند و موانع ظهورش را برطرف سازد و چشم ما را به نور آن حضرت روشن کند. از تسبیح و تقدیس او است که همه در تسبیح و تقدیس هستند و از نماز او است که همه در نماز هستند.

اجازه دهید که او را حضرت آب بنامم. حضرت آب، انسان کامل است که در قرآن فرموده است: «قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ»؛ [۷] بگو به من خبر دهید اگر آب [آشامیدنی] شما [به زمین] فرو رود، چه کسی آب روان برایتان خواهد آورد؟». این غور همین عصر غیبت است. کیست غیر از خدا که بتواند این آب حیات را بیاورد؟! اگر در زمین بهار شود، در زمینه‌ها بهار خواهد شد. فقط با صبح ظهور و طلوع ظهور رخ خواهد داد و باید به درگاه خدا تضرع کرد.

هم که خوش‌مزه و خوش‌طعم است و محصول این کارخانه‌ی عجیب و غریب، یعنی گاو است نیز چنین است. به همین دلیل قرآن کریم می‌فرماید: «و جعلنا من الماء كل شئ حی»

این نوع ارتباط که برقرار شود و شما با فکر و ذکر به صحنه‌ی طبیعت بروید، به لطف خدای متعال خواهید دید که نجوای همین قطرات باران و صدای آن، تبدیل به عامل اهتزاز درونی و رویشی می‌شود که اولیای خدا در چنین فصلی به دنبال آن هستند.

انشاءالله خدای متعال همه‌ی ما را از خواب غفلت بیدار کند و بهره‌ی ما را فراوان سازد و چشم ما را به جمال خود که در آیه‌ی بهار طلوع کرده، بینا کند و گوش ما را به استماع تسبیح و تقدیس خود که در لسان شکوفه و درخت است، شنوا سازد.

دنبال طبیعت و طبیعت‌گردی هستند و این یوم الله، مغفول مانده است. دوازدهم فروردین به تمام معنا یوم الله و آغاز آن بهار خجسته است. امام این روز را روز آغاز حکومت الله نامیدند.

مقدمه‌سازی ظهور با تأسیس حکومت اسلامی

ما یک فرج شخصی و یک فرج امتی داریم. فرج امت همان است که ما با نام ظهور می‌شناسیم. شما شاید آن فرج را درک کنید یا درک نکنید. البته بحث رجعت و امیدهای دیگری داده شده است. فرج شخصی اما با انتظار تحقق پیدا می‌کند و اگر به معنای واقعی کلمه منتظر شدی، به آن فرج می‌رسی. اگر این تمنا در وجود انسان شکل گیرد، «فَإِنَّ ذَلِكَ فَرْجُكُمْ»؛ [۸] یعنی این انتظار فرج، خود فرج است. منظور از این انتظار، همان انتظار پویا است که راه رسیدن به همه‌ی خوبی‌ها و فکر، عمل،

حضرت دست مبارک خود را روی عقل‌ها می‌گذارد و عقل‌ها را از جهالت، و دل‌ها را از ضلالت بیرون می‌آورد. چه روزی است آن روز و چه بهاری است آن بهار...

همه‌ی اینها برای این است که بشریت، منتظر و مقدمه‌ساز ظهور حضرت شود.

امیدوارم خدای تبارک و تعالی، وجود شما را در پرتو وجود او جزء مبشرات قرار دهد و رایحه و نسیمی از سوی او برای بشریت باشید. وجودتان باید چنان مهدوی شود که از فکر، عمل و اخلاق شما، این احساس به بشریت منتقل شود.

روزی بزرگ و مظلوم

روز جمهوری اسلامی روز مهجوری است. دقیقاً در فضای تعطیلات افتاده و به همین دلیل، هیچ‌وقت حق آن ادا نشده است. فردای آن هم مردم به

شعبان‌ها رخ می‌دهد. فروردین اهل سلوک، ماه رجب است و اردیبهشت آنان، ماه شعبان و خرداد آنان، ماه رمضان که ان‌شاءالله به آنجا که باید برسند، می‌رسند. با این حال ارتباط ما با حضرت خیلی کم است؛ باید آن را زیاد و تقویت کنیم.

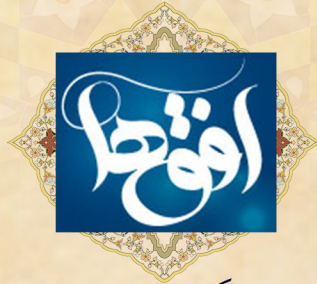
منابع و مأخذ

- [۱]. نهج البلاغه، خطبه ۱۱۰.
- [۲]. ق: ۹.
- [۳]. حج: ۵.
- [۴]. محمدباقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۱، ص ۹۶.
- [۵].
- [۶]. اسراء: ۴۴.
- [۷]. ملک: ۳۰.
- [۸]. محمدباقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۸۰.
- [۹]. همان، ص ۱۷۷.

خانواده و جامعه‌ی توحیدی است. انتظار، شخص واحد را به حیات طیبه می‌رساند. جامعه هم در پرتو حضور آحاد منتظر سازمان‌دهی شده، به نقطه‌ی موعود نزدیک می‌شود. خود حضرت فرموده‌اند که اگر دل‌های آحاد منتظران به هم پیوند بخورد، دیری نخواهد پاید که به ما خواهند رسید. [۹]

سازمان‌دهی این آحاد با محوریت ولایت فقیه رخ می‌دهد و شکل‌گیری جماعت منتظران در عصر غیبت، در پرتو تأسیس حکومت اسلامی میسر خواهد شد. وقتی این جماعت، سازمان‌دهی شود، مقدمه‌ی آن اتفاق بزرگ خواهد بود. راز این مسئله در ولایت فقیه نهفته است.

سیر و سلوک در عصر افتتاح با سایر وقت‌ها فرق می‌کند؛ چراکه از سوی حضرت، امدادهای ویژه‌ای در اعتکاف‌ها و فرصت‌ها و رجب‌ها و

افوغها؛ درنگی بر مسئله تعلیم و تربیت

OfoghHa.ir | سامانه پیامکی: ۳۰۰۰۴۸۵۹۵۹

۲ شنبه‌ها

از ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰

(۶ ماه اول سال)

تهران، خیابان سرچشمه
مجتمع فرهنگی شهدای هفتم تیر